

- :() . /

.

.

()

.

.

:

-

« »

« »

« »

« »

»:()
 ()
 .«
 »:()
 « »
 » .« » »:
 .(:)« : :
 :)« » :)« »
 .« » (. ()
 »: .
 .(:)«
 »:()
) .« »:
 (: (:
 : »:
 (:)«
 »:
 :) .«
 « .()
 ()
 »:
 :)«... ()
 .«

-

()

« » .« »:

:() « »

: - - » :

« :

»
» «

*
.(:)

()
()

»:

.(/) «
.(/) « »:

:

« »

.

-

»

«

»

(:)«

.

»

:(/)«

.

:

»

.(/)«
()

:

()

()

:

» :

:«

:

»

«

:

:

«

»

(:)

.

()

-

()

.(- /)«

»

:

:

()

:

»:()

()

:

«

:

:

:

:

:

:

-

: ()

»:

:
.(/)« » .(:)«...»

:

:

-

:

:

)

(()

»

.(:)«

» :
(:) «

:

()

:

:

:

-

پیوند دعا و بداء (در آثار جلال‌الدین محمد مولوی)

جلیل مشیدی^۱

بینش مهم و با ارزشی که دعا را با بداء پیوند می‌دهد اطمینان به باز بودن نظام جهان است؛ زیرا خداوند طبیعتی از طباع نیست که فعل او بی اختیار و بی‌علم صادر شود و او قادر به پیشگیری و تغییر آن نباشد؛ بنابراین؛ امیدواری به آثار نیک اعمال و دعای خالصانه در راندن بلا و گرفتاری و حصول عمر طولانی و سعادت و آگاهی از آن که گناهان و به ویژه آزار رساندن به دیگران در زندگی انسان مشکلات و گرفتاری‌هایی را سبب می‌شود و به عبارتی دگرگونی زندگی بر پایه کارهای شایسته و ناشایست آدمیان (تاثیر رفتار انسان بر تغییر تقدیر مشروط) حقیقت بداء است. در این مقاله، به شرح و تحلیل آراء مولوی ضمن بهره‌گیری از آیات قرآن کریم و روایات شریف پرداخته شد و از مجموع بحث و پیوند آن با اندیشه‌های مولوی، اعتقاد او به مفهوم عام به بداء و ارتباط تنگاتنگ دعا با آن تبیین گردیده است.

واژگان کلیدی: بداء، دعا، مولوی، کاری شایسته و ناشایست، تقدیر محتوم مشروط.